

6. Карпунина Е. С. Модернизация государственной экономической политики как условие опережающей постиндустриальной модернизации хозяйственной системы России : дис. ... докт. экон. наук : 08.00.01 / Е. С. Карпунина ; ГОУВПО "Тамбовский государственный университет". – Тамбов, 2012. – 323 с. 7. Лібералізм та модернізація (за матеріалами "круглого столу") // Економіка України. – 2011. – № 8. – С. 4–25.

References: 1. Kovalchuk T. T. Makroekonomichni ryzyky: klasyfikatsiini oznaky, sposoby vymiru, shliakhy minimizatsii [Macroeconomic Risks: Classifications, Methods of Measurement, Ways to Minimize Them] / T. T. Kovalchuk, N. P. Kovalchuk. – K. : Znannia, 2012. – 301 p. 2. Vahera S. A. "Parii" abo "nichyi" suchasnoi Ukrainy [Pariahs or Nobody's of the Current Ukraine] / S. A. Vahera // Aktualni problemy ekonomiky. – 2012. – No. 2. – P. 219–233. 3. Eshchenko P. Vosstanovlenie sotsialno-ekonomicheskogo razvitiya – prioritet nomer odin v mire i v Ukraine [Rehabilitation of Social and Economic Development – the Number one Priority in the World and in Ukraine] / P. Eshchenko, A. Arsenko // Ekonomika Ukrainy. – 2012. – No. 1. – P. 36–50. 4. Onyshchenko V. Modernizatsiia yak imperatyv rozvytku Ukrainy [Modernization as an Imperative of Ukraine's Development] / V. Onyshchenko // Ekonomika Ukrainy. – 2011. – No. 7. – P. 4–14. 5. Moskalenko O. M. Metodolohiia doslidzhennia teoretychnoi modeli vyperedzhaiuchoho ekonomichnoho rozvytku v suchasni politychnii ekonomii [Methodology of Research of Advanced Economic Development Theoretical Model in Modern Political Economy] / O. M. Moskalenko // Ekonomika rozvytku. – 2013. – No. 3 (67). – P. 16–20. 6. Karpunina Ye. S. Modernizatsiya gosudarstvennoy ekonomicheskoy politiki kak uslovie operezhayushchey postindustrialnoy modernizatsii khozyaystvennoy sistemy Rossii [Modernization of the State Economic Policy as a Condition of Advanced Post-industrial Modernization of Economic System of Russia] : diss. ... dokt. ekon. nauk : 08.00.01 / Ye. S. Karpunina ; GOUVPO "Tambovskiy gosudarstvennyy universitet". – Tambov,

2012. – 323 p. 7. Liberalizm ta modernizatsiia (za materialamy "kruhloho stolu") [Liberalism and Modernization (based on the "round-table discussions")] // Ekonomika Ukrainy. – 2011. – No. 8. – P. 4–25.

Інформація про автора

Седляр Михайло Олегович – викладач кафедри економічної теорії Інституту управління та економіки освіти Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова (01601, Україна, м. Київ, вул. Пирогова, 9, e-mail: mishased@i.ua).

Інформация об авторе

Седляр Михаил Олегович – преподаватель кафедры экономической теории Института управления и экономики образования Национального педагогического университета имени М. П. Драгоманова (01601, Украина, г. Киев, ул. Пирогова, 9, e-mail: mishased@i.ua).

Information about the author

M. Sedlyar – lecturer of the Department of Economics Theory of the Institute of Management and Economics of Education of the National Pedagogical University named after M. Drahomanov (9 Pyrohov St, 01601, Kyiv, Ukraine, e-mail: mishased@i.ua).

Рецензент
докт. экон. наук,
професор Попов О. Є.

Стаття надійшла до ред.
13.05.2014 р.

ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ІНВЕСТИЦІЙНИХ КОМПЛЕКСІВ У РЕГІОНАХ УКРАЇНИ

УДК 330.322.54

Крахіна В. А.

Розглянуто показники ефективності інвестиційної діяльності в регіонах України. Визначено основні джерела інвестицій. Проведено дослідження динаміки зовнішньоекономічної діяльності за показником наданих та отриманих інвестицій. Проаналізовано структуру інвестицій за напрямками їх вкладення, і на цій основі визначено найбільш перспективні з них. Виділено тенденції та проблеми розвитку інвестиційного комплексу регіонів на основі проведеного дослідження, визначено напрями їх вирішення, що надає змогу визначати програми дій подальшого розвитку та заходи щодо їх реалізації з урахуванням наявного ресурсного потенціалу регіонів.

Ключові слова: інвестиційний комплекс регіону, інвестиції, розвиток інвестиційного комплексу регіону.

ТЕНДЕНЦИИ И ПРОБЛЕМЫ РАЗВИТИЯ ИНВЕСТИЦИОННЫХ КОМПЛЕКСОВ В РЕГИОНАХ УКРАИНЫ

УДК 330.322.54

Крахина В. А.

Рассмотрены показатели эффективности инвестиционной деятельности в регионах Украины. Определены основные источники инвестиций. Проведено исследование динамики внешнеэкономической деятельности по показателю реализованных и полученных инвестиций. Проанализирована структура инвестиций по направлениям их вложения и на этой основе определены наиболее перспективные из них. Выделены тенденции и проблемы развития инвестиционного комплекса регионов на основе проведенного исследования. Определены направления их решения, что дает возможность выбирать программы действий для дальнейшего развития и мероприятия по их реализации с учетом существующего ресурсного потенциала регионов.

Ключевые слова: инвестиционный комплекс региона, инвестиции, развитие инвестиционного комплекса региона.

TRENDS AND PROBLEMS OF THE INVESTMENT COMPLEXES DEVELOPMENT IN THE REGIONS OF UKRAINE

JEL Classification: R11; R58

V. Krakhyina

The performance indicators of investment activity in the regions of Ukraine are considered. The basic sources of investment are described. A study of the dynamics of foreign economic activity in terms of the realized and obtained investments was conducted. The structure of investments in the areas of their investments was analyzed and on this basis the most promising ones were identified. The trends and problems of the investment complex of regions were highlighted to determine the areas of their solution which helps to choose an action program for the further development and measures for their implementation taking into account the existing resource potential of regions.

Keywords: investment complex of a region, investments, development of the investment complex of a region.

Завдяки залученню інвестицій забезпечується: оновлення виробництва, виготовлення сучасних товарів та послуг з використанням інноваційної складової, пріоритетний розвиток окремих галузей і секторів економіки, підвищення конкурентоспроможності підприємств, стійке економічне зростання, структурна перебудова економіки, підвищення життєвого рівня населення. Враховуючи зазначене, для того щоб подолати застарілий індустріальний етап розвитку, надати змогу регіонам швидко реагувати на зміни умов світового ринку, забезпечити перехід до нового якісного рівня економічного розвитку, відповідного сучасним умовам, доцільним є розгляд інвестиційної діяльності в регіонах. Отже, дослідження економічних аспектів інвестиційної діяльності, проблем залучення та ефективного використання інвестиційних ресурсів в умовах їх обмеженості та конкуренції забезпечить активізацію інвестиційних процесів і підвищення ефективності функціонування регіонів.

Інвестиційний комплекс – це основа розвитку економіки регіонів. У працях вітчизняних та зарубіжних вчених, таких, як Амоша О. І., Бард В. С., Гудзь М. В., Орловська Ю. В., Пересада А. А. [1 – 5] зазначається, що інвестиції сприяють перебудові економіки регіонів, підвищенню її конкурентоспроможності, що є особливо важливим у сучасних умовах

трансформації. Проте регіони України характеризуються нерівномірністю інвестиційних процесів, що є наслідком неоднорідності економічного розвитку. Отже, незважаючи на збільшення обсягів та напрямів інвестицій, для окремих регіонів питання активізації інвестиційних процесів є досі актуальними. Через це підвищується необхідність у розробці заходів щодо активного стимулювання інвестиційної діяльності в усіх регіонах країни. Особливої актуальності це набуває в умовах конкуренції регіонів за інвестиції, що підвищує потребу регіонів у наявності ефективних засобів стимулювання бізнесу. Аналіз праць вчених показав, що основна увага приділяється окремим питанням залучення інвестицій без урахування взаємодії складових інвестиційного процесу, а системний підхід до оцінювання ефективності всього інвестиційного комплексу не застосовується. Отже, уточнення потребує формування підходів до оцінювання ефективності інвестиційної діяльності в регіонах та вибір факторів щодо її подальшого вдосконалення.

Виходячи із зазначеного, метою статті є дослідження наявних тенденцій і проблем розвитку інвестиційних комплексів у регіонах України та визначення напрямів їх подальшої активізації.

Інвестиційний комплекс регіону – це складова частина економіки регіонів, головним завданням якої є забезпечення розвитку ефективних інвестиційних відносин, що складається із сукупності сегментів, виробництв і організацій, які характеризуються тісними, стійкими економічними і технологічними зв'язками, здатними в процесі розвитку створити нову якість через реалізацію інвестиційних проєктів та програм. Розробці заходів повинен передувати комплексний аналіз інвестиційної діяльності в регіонах, який дає можливість визначити їх потребу в інвестиціях, окрес-

лити існуючі проблеми та напрями подальшої діяльності. Загальним показником ефективності інвестиційних процесів у регіонах є показник обсягу вкладених інвестицій. Виходячи з цього, слід провести його дослідження в регіональному розрізі (таблиця). Дослідження інвестицій в основний капітал за регіонами України показує, що майже за всіма регіонами найбільший обсяг інвестицій надійшов у "докризисний період" – до 2008 року, починаючи з 2009 року обсяги інвестування значно знизилися – майже до рівня 2006 року.

Таблиця

Частка інвестицій в основний капітал за регіонами України, % [6]

Регіони	2002 р.	2003 р.	2004 р.	2005 р.	2006 р.	2007 р.	2008 р.	2009 р.	2010 р.	2011 р.
АР Крим	4,0	3,8	4,4	3,0	3,7	3,7	3,7	3,7	4,5	3,4
Вінницька обл.	1,7	1,7	1,5	1,8	2,0	2,2	2,0	1,8	2,5	2,8
Волинська обл.	1,7	1,4	1,4	1,3	1,5	1,5	1,5	1,6	1,2	1,1
Дніпропетровська обл.	7,9	8,3	7,7	8,4	8,6	7,9	7,8	8,7	8,3	9,1
Донецька обл.	10,3	9,5	9,5	10,4	9,4	9,0	9,5	8,6	7,4	10,8
Житомирська обл.	1,5	1,2	1,1	1,2	1,2	1,3	1,6	1,5	2,0	1,9
Закарпатська обл.	1,6	2,0	1,5	1,2	1,6	1,4	1,4	1,3	1,4	1,5
Запорізька обл.	4,1	4,2	3,6	3,6	3,1	3,4	3,2	3,1	4,9	3,0
Івано-Франківська обл.	2,6	2,2	2,1	1,8	2,1	2,1	2,6	2,3	2,8	1,8
Київська обл.	4,5	5,7	4,7	4,9	5,6	6,7	7,3	6,6	7,5	7,7
Кіровоградська обл.	1,4	1,4	1,8	1,4	1,4	1,3	1,3	1,8	1,6	2,3
Луганська обл.	3,7	3,7	3,9	4,7	4,4	5,2	3,9	2,9	3,1	3,1
Львівська обл.	4,9	5,0	4,8	5,1	4,7	4,4	4,6	4,4	5,4	5,7
Миколаївська обл.	2,8	2,6	2,6	2,7	2,5	2,0	1,9	2,7	2,5	2,1
Одеська обл.	7,0	6,5	6,7	5,6	5,9	5,6	5,4	6,6	5,3	4,0
Полтавська обл.	4,9	4,2	3,8	4,0	3,8	3,5	3,8	5,1	4,9	5,1
Рівненська обл.	1,9	2,1	2,5	1,3	1,7	1,6	1,6	1,8	1,5	1,4
Сумська обл.	2,6	1,8	1,4	1,6	1,2	1,3	1,3	1,4	1,5	1,4
Тернопільська обл.	0,9	0,9	0,8	1,0	1,0	1,1	1,2	0,9	1,4	1,2
Харківська обл.	6,6	7,0	6,6	6,3	6,4	6,4	5,1	5,5	4,9	5,3
Херсонська обл.	1,1	1,1	1,2	1,2	1,2	1,2	1,7	1,4	1,1	1,4
Хмельницька обл.	2,0	1,8	2,3	1,6	1,7	1,7	2,1	2,3	1,9	2,0
Черкаська обл.	1,6	1,9	3,2	2,2	2,6	2,3	2,2	2,0	1,9	1,5
Чернівецька обл.	0,9	1,0	0,9	0,8	1,2	1,2	1,6	1,7	1,2	1,1
Чернігівська обл.	1,6	1,6	1,5	1,4	1,2	1,3	1,3	1,1	1,2	1,2
м. Київ	15,9	16,6	18,2	21,1	19,9	20,3	20,0	18,6	17,1	17,3
м. Севастополь	0,7	0,8	0,6	0,6	0,6	0,6	0,7	1,0	1,1	0,8

Примітка. Дослідження показника починаючи з 2012 року неможливе, оскільки припинено його облік.

У 2011 році обсяг інвестицій був найбільшим порівняно з попередніми роками, що свідчить про відновлення інвестиційної активності після кризи. Лідерами у сфері реалізації інвестицій протягом 2002 – 2009 рр. є м. Київ, Донецька, Дніпропетровська, Одеська та Харківська області. Починаючи з 2010 року, ситуація дещо змінилася – до лідерів з освоєння інвестицій приєдналася Львівська область; у Донецькій області обсяг інвестицій у 2011 році становить максимальний рівень за весь досліджуваний період, що пов'язано з підготовкою регіонів до проведення Євро-2012. У Дніпропетровській області у 2011 році обсяг інвестицій також становив максимальний відсоток від усеукраїнського рівня. Це пояснюється початком діяльності Агентства інвестиційного розвитку та збільшенням обсягу проєктів, що реалізувалися у зв'язку з підготовкою до Євро-2012. Такі області, як Вінницька, Волинська, Житомирська, Закарпатська, Кіровоградська, Херсонська, Чернівецька та Чернігівська, у період з 2002 року по 2011 рік освоїли найменший обсяг інвестицій – до 2 % від усеукраїнського рівня. За переважним характером діяльності ці області слід зарахувати до сільськогосподарських. Як відомо, в Україні

сільське господарство на даний час перебуває в занепаді, рівень його прибутковості є низьким, а отже, й недостатньо привабливим для інвесторів. Оскільки всі інші види діяльності в цих областях подані невеликим обсягом, то можливості для розвитку обмежені, як наслідок, інвестиційна привабливість регіонів є низькою.

На сьогоднішній основним джерелом інвестицій є власні кошти підприємств і організацій, але економічна ситуація в регіоні може призвести до відтоку цього капіталу як за межі самого регіону, так і за межі країни [7; 8]. Оскільки інвестиції в інші регіони підвищують економічний ефект у межах України, то доцільно звернути увагу на інвестиції з регіонів в інші країни, які зменшують інвестиційний потенціал вітчизняних регіонів. Виходячи з цього, потрібен аналіз динаміки зовнішньоекономічної діяльності регіонів. Отримані результати свідчать, що найбільший інтерес для інвесторів становлять Автономна Республіка Крим, Дніпропетровська, Донецька, Запорізька, Київська, Львівська, Одеська та Харківська області, тому що обсяг залучених прямих іноземних інвестицій у них є найбільшим в Україні. Починаючи з 2009 року збільшується обсяг залучених

інвестицій в Івано-Франківську область, у 2008, 2011, 2012 роках значно зросли обсяги іноземних інвестицій у Полтавську область; однак зважаючи на те, що загальний обсяг реалізованих інвестицій у цих областях не змінився значним чином порівняно з іншими роками, можна стверджувати, що відбувся лише перерозподіл джерел фінансування інвестицій, який не вплинув на збільшення інвестиційної діяльності. У 2013 році обсяг інвестицій в усіх регіонах зменшився порівняно з 2011 – 2012 рр. Найбільший обсяг іноземних інвестицій із регіонів протягом 2002 – 2013 рр. наявний у Дніпропетровській, Донецькій, Одеській та Харківській областях. До 2005 року великі обсяги інвестицій з регіону здійснювалися у Вінницькій області. З 2008 року значну інвестиційну активність проявляє Запорізька область, з 2010 року – Київська область, а з 2011 року – Львівська область. Відсутнє інвестування в інші країни в таких областях – Волинська, Закарпатська, Івано-Франківська, Рівненська, Черкаська. Отже, якщо регіон має значні обсяги інвестицій, то інвестування незначної частини коштів позитивно впливає на його економіку. Але у випадку нестачі інвестиційних коштів, низької інвестиційної привабливості необхідно дотримуватися політики збереження власних інвестиційних коштів у межах регіону. У зв'язку з цим автор вважає необхідним аналіз доцільності здійснення інвестицій в інші країни. Аналіз дав такі результати: Донецька область інвестує значно більше коштів, ніж залучає. Така позиція може бути виправданою, оскільки регіон є лідером за освоєнням інвестицій в Україні. В Одеській області обсяг інвестованих коштів становить 7 % від розміру залучених за рахунок іноземних інвесторів у 2004 році, поступово він знижується до 2,97 % у 2013 році. Для Дніпропетровської області цей показник коливається від 1,75 % у 2012 році до 3,02 % у 2007 році. Запорізька область інвестує 1,25, 1,72, 1,53, 4,57, 4,23, 3,86 та 4,28 % від розміру залучених іноземних інвестицій відповідно протягом 2007 – 2013 років. У Харківській області

у 2004 році обсяг інвестованих коштів становить 14,29 % від обсягу залучених інвестицій, але починаючи з 2008 року ця цифра знизилася на 1 % у зв'язку зі зменшенням інвестування в інші країни. Зазначені регіони також є лідерами за обсягами залучених інвестицій, але обрали правильну стратегію розвитку за рахунок власних коштів, тому обсяг інвестицій з регіонів є незначним. На відміну від них, такі області, як Волинська, Вінницька та Чернівецька, інвестують власні кошти у розвиток інших країн та одночасно самі потребують їх значних обсягів. Так, у 2009 році обсяг інвестицій з Волинської області перевищив обсяг інвестицій в область на 3,52 %. Усі інші регіони отримують іноземних інвестицій більше, ніж здійснюють. Вінницька область у 2004 та 2005 рр. інвестувала приблизно четвертину коштів порівняно із залученими, у наступних роках обсяги зовнішнього інвестування значно знизилися. Чернівецька область у період 2004 – 2007 рр. інвестує 7,76, 6,33, 5,16 та 3,71 % від обсягу залучених інвестицій, надалі інвестування в інші країни відсутнє. Виходячи з цього, наведеним регіонам доцільно переглянути існуючу інвестиційну політику. Інші регіони взагалі не здійснюють зовнішнього інвестування або ж мають його незначну частину, тому можна сказати, що вони спрямовують власні кошти для активізації інвестиційної діяльності.

Оскільки визначення пріоритетів для інвестування та створення сприятливих умов є передумовою успіху інвестиційних процесів, то доцільним є розгляд існуючої структури інвестицій за видами економічної діяльності в регіонах. Структурний розподіл зазначених напрямів інвестицій за регіонами проведений на основі виділення найбільш вагомих напрямів економічної діяльності регіонів за 2002 – 2013 рр. Ураховуючи отримані результати, проведено розрахунок середнього значення показника за обраними видами діяльності, що надало можливість отримати структуру основних напрямів вкладання інвестицій в основний капітал (рисунок).

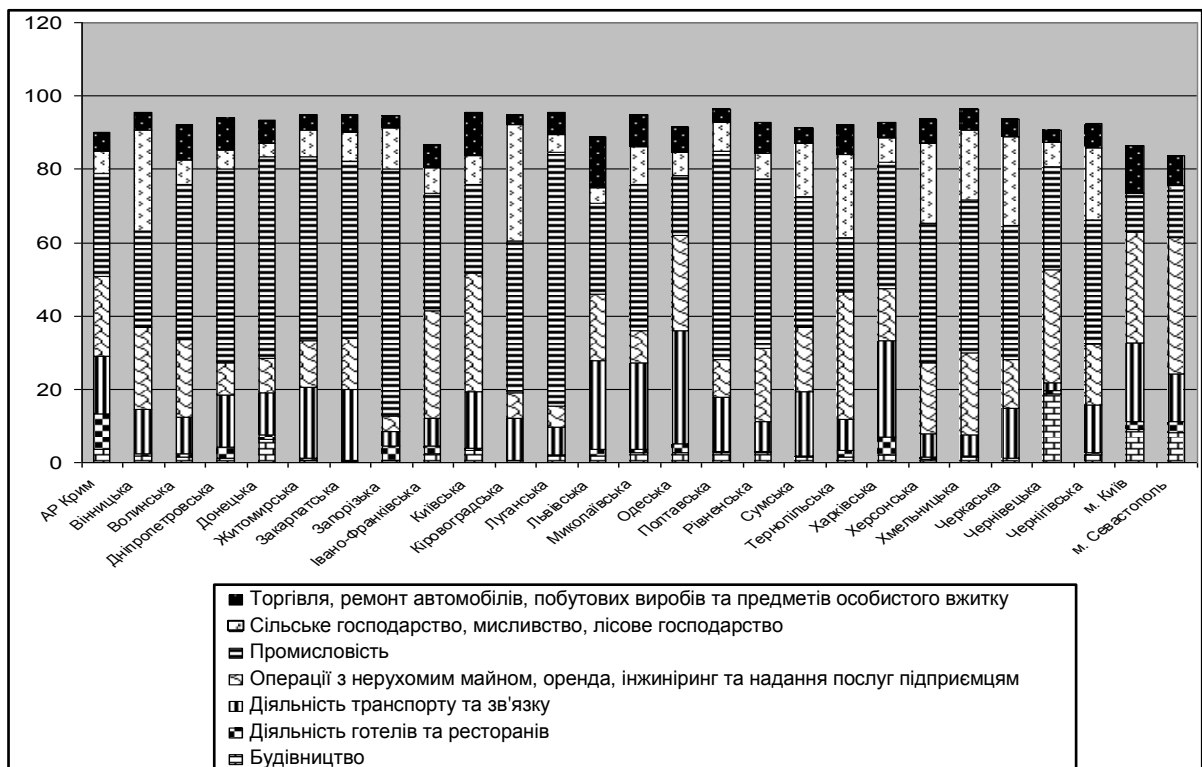

Рис. Структура основних напрямів вкладання інвестицій в основний капітал за видами економічної діяльності в регіонах України [6]

З рисунка видно, що найбільше інвестицій вкладається в промисловість, на другому місці – операції з нерухомим майном, інжиніринг та надання послуг підприємцям, на третьому – діяльність транспорту та зв'язку. Слід зауважити, що структура інвестицій за видами економічної діяльності в регіонах схожа – майже всюди превалюють інвестиції в промисловість та нерухоме майно. Але, виходячи з того, що сучасна ринкова економіка вимагає розвитку нових високотехнологічних напрямів діяльності, необхідно створювати умови для більш рівномірного розподілу інвестицій за галузями. Регіони України мають значний потенціал, необхідний для активізації розвитку інвестиційного комплексу. Деякі регіони мають високий рівень освоєних інвестицій, що свідчить про їх інвестиційну привабливість, інші – характеризуються низьким рівнем залучених інвестицій, тобто мають невелику інвестиційну привабливість. Але всі регіони потребують інвестицій для забезпечення їх економічного зростання та підтримання конкурентоспроможності в сучасних умовах.

Дослідження стану і тенденцій розвитку інвестиційної діяльності в регіонах дозволило встановити, що регіони України мають значний потенціал для активізації її розвитку. Високий рівень освоєних інвестицій деяких регіонів свідчить про їх інвестиційну привабливість, а низький рівень залучених інвестицій, навпаки, – про низьку привабливість. Задля активізації інвестиційних процесів у регіонах автором доведено необхідність визначення наявних проблем. До них зараховані недосконалість засобів регулювання економіки регіонів, які дозволяють зменшити залежність та наслідки рецесії; недостатнє використання можливих джерел залучення інвестицій; відтік власних інвестиційних ресурсів; недостатня розгалуженість напрямів вкладання інвестицій. Визначено, що переважними джерелами інвестицій у регіонах є власні кошти підприємств і організацій. Такі джерела, як кредити банків, кошти іноземних інвесторів, складають незначну частину інвестицій, у той час як у розвинутих країнах вони посідають значне місце в процесах інвестування. Виходячи з цього, для поліпшення діяльності інвестиційного комплексу в регіонах необхідно розширювати наявні та створювати нові джерела інвестицій; урахувувати існуючі умови інвестування та запроваджувати заходи щодо їх поліпшення; стимулювати розвиток учасників інфраструктури та взаємозв'язки між ними, на основі попереднього детального аналізу їх складу та ефективності діяльності. Отримані результати є основою для подальших досліджень щодо проведення моніторингу рівня інфраструктурного забезпечення інвестиційних комплексів регіонів України.

Література: 1. Амоша О. І. Фінансово-економічний аналіз процесів формування та використання регіональної інфраструктури регіонів України / О. І. Амоша // Проблеми і перспективи співробітництва між країнами Юго-восточної Європи в рамках Чорноморського економічного співробітництва : сб. науч. тр. – Севастополь ; Донецьк, 2009. – Т. 2. – С. 517–522. 2. Бард В. С. Фінансово-інвестиційний комплекс: теорія і практика управління в умовах реформування російської економіки / В. С. Бард. – М. : Финансы и статистика, 1998. – 301 с. 3. Гудзь М. В. Інвестиційний механізм реалізації політики регіонального розвитку / М. В. Гудзь // Теоретичні і практичні аспекти економіки та інтелектуальної власності : зб. наук. праць. – Маріуполь : ПДТУ, 2010. – Т. 3. – С. 75–82. 4. Стратегія економічного розвитку: національні та глобальні аспекти: навч. посіб. / за ред. Орловської Ю. В. – Дніпропетровськ : Наука і освіта, 2005. – 204 с. 5. Пересада А. А. Інвестиційний процес в Україні / А. А. Пересада. – К. : Лібра, 1998. – 392 с. 6. Статистичний щорічник України за 2011 рік / Державна служба

статистики України ; за ред. О. Г. Осауленка. – К. : Август Трейд, 2012. – 559 с. 7. Медвідь В. Ю. Стратегія територіального економічного розвитку: теоретичний аспект / В. Ю. Медвідь // Економіка розвитку. – 2013. – № 1. – С. 48–51. 8. Березівська К. М. Оцінювання диспропорцій регіонального розподілу іноземних інвестицій в Україні / К. М. Березівська, О. М. Березівський, В. В. Маслій // Актуальні проблеми економіки. – 2013. – № 12. – С. 106–114.

References: 1. Amosha O. I. Finansovo-ekonomichnyi analiz protsesiv formuvannia ta vykorystannia rehionalnoi infrastruktury rehioniv Ukrainy [Financial and Economic Analysis of the Formation and Use of the Regional Infrastructure of Regions of Ukraine] / O. I. Amosha // Problemy i perspektivy sotrudnichestva mezhdru stranami Yugo-vostochnoy Evropy v ramkakh Chernomorskogo ekonomicheskogo sotrudnichestva : sb. nauch. tr. – Sevastopol ; Donetsk, 2009. – Vol. 2. – P. 517–522. 2. Bard V. S. Finansovo-investitsionny kompleks: teoriya i praktika v usloviyakh reformirovaniya rossiyskoy ekonomiki [Finance and Investment: Theory and Practice of Management in Terms of Reforming the Russian Economy] / V. S. Bard. – M. : Finansy i statistika, 1998. – 301 p. 3. Hudz M. V. Investytsiyni mekhanizm realizatsii polityky rehionalnoho rozvytku [Investment Mechanism for Implementing Regional Development Policy] / M. V. Hudz // Theoretichni i praktichni aspekty ekonomiky ta intelektualnoi vlasnosti : zb. nauk. prats. – Mariupol : PDTU, 2010. – Vol. 3. – P. 75–82. 4. Stratehii ekonomichnoho rozvytku: natsionalni ta hlobalni aspekty : navch. posib. / za red. Orlovskoi Yu. V. – Dnipropetrovsk : Nauka i osvita, 2005. – 204 p. 5. Peresada A. A. Investytsiyni protsesy v Ukraini / A. A. Peresada. – K. : Libra, 1998. – 392 p. 6. Statystychnyi shchorichnyk Ukrainy za 2011 rik / Derzhavna sluzhba statystyky Ukrainy ; za red. O. H. Osaulenka. – K. : Avhust Treid, 2012. – 559 p. 7. Medvid V. U. Stratehiia terytorialnoho ekonomichnoho rozvytku: teoretichniy aspekt [Strategy of the Territorial Economic Development: Theoretical Aspect] / V. U. Medvid // Ekonomika rozvytku, 2013. – No. 1. – P. 48–51. 8. Berezivska K. M. Otsiniuvannia dysproportsii rehionalnoho rozpodilu inozemnykh investytsii v Ukraini [Evaluation of Disproportions in the Regional Distribution of Foreign Investments in Ukraine] / K. M. Berezivska, O. M. Berezivskiy, V. V. Maslii // Aktualni problemy ekonomiky. – 2013. – No. 12. – P. 106–114.

Інформація про автора

Крахіна Валентина Анатоліївна – канд. екон. наук, доцент кафедри економіки підприємств Донбаської національної академії будівництва і архітектури (86123, Україна, Донецька обл., м. Макіївка, вул. Державина, 2, e-mail: Valentinak3101@yandex.ru).

Інформация об авторе

Крахина Валентина Анатольевна – канд. екон. наук, доцент кафедры экономики предприятий Донбасской национальной академии строительства и архитектуры (86123, Украина, Донецкая обл., г. Макеевка, ул. Державина, 2, e-mail: Valentinak3101@yandex.ru).

Information about the author

V. Krakhyna – PhD in Economics, Associate Professor of Economy of Enterprises Department of Donbas National Academy of Civil Engineering and Architecture (2 Derzhavina St, 86123, Makiivka, Donetsk region, Ukraine, e-mail: Valentinak3101@yandex.ru).

Рецензент
докт. екон. наук,
професор Гавкалова Н. Л.

Стаття надійшла до ред.
10.06.2014 р.